

ಮಕ್ಕಳ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಮಣಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು

ಶಾಲೆಯಿಂದ ಕ್ರೀಡಾಂಗಳಾಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿ ಇಳಿಯಲು ಸುತ್ತು ಬಳಿಗಿ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಬೆಳಸರ್ಗೆಂದ ಮಕ್ಕಳು ತಾವೇ ನೇರದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಬಗೆಯನ್ನು ಈ ಚಿತ್ರವು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರಕನ್ನಡದ ಯಲ್ಲಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಜ್ರಾಳಿಯ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ತಾವೇ ಹೀಗೆಂದು ಶಾರಣಿದ ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ರವಿವಾರದ ರಜೆಯ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮರದ ಜೊಪಾದ ಕೋಲನ್ನೇ ಆಯುಧವಾಗಿ ಬಳಿಗಿ ಅಟಿದ ಮೈದಾನದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಧರೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಕೊರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಧರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿದ ಬಳಿಯ ಬೇರಿನ ಬುಡವನ್ನೇ ಆಸರೆಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಪಾದ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಲಾಕ್ಕು ಕೊರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆಳೆತ್ತರದ ಈ ಧರೆಯನ್ನು ಏಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೆಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಏರಿ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಸದ ಸಾಕ್ಷೀಯಾಗಿ ಈ ಮಣಿನ ಧರೆಯು ಸುಲಭದ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿ ವ್ಯುದಳಿದೆ.

—ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಭಟ್ಟ, ಕಣ್ಣಪಾಲ

‘ಜಿ.ಡಿ. ಕಾರು’ ಸೊಬಗು ಕಂಡೀರಾ?

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೊಯಮತ್ತುರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ‘ಜಿ.ಡಿ. ಕಾರು ಮ್ಯಾಸಿಯಂ’ ದ್ವಿಂಜ ಭಾರತದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕಾರು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಎನಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವು ‘ಗೀಡೆ ಕಾರ್’ ಮ್ಯಾಸಿಯಂ’ ಎಂದೂ ಹೇಸರಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ 400ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಂಟೇಜ್ ಕಾರುಗಳು ಇದ್ದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರುಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದಂತಹ ಸ್ವಾರ್ಥಕರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿವೆ.

ಯಾಂತ್ರಿಕ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಥವಾ ಅಚೊಮೊಬ್ಯೂಲ್ ವಿಕಾಸದ ಮೇಲೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಕಾರುಗಳು ಇಲ್ಲವೆ. ಇದು ಜಿ.ಡಿ. ನಾಯ್ದು ಚಾರಿರಟ್ಸ್‌ನ ಖಾಸಗಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದು, ಜಿ.ಡಿ. ನಾಯ್ದು ರವರಂತೆ, ಅತ್ಯಾಸ್ತು ಯ ಅಚೊಲಾತ್ಮಕಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಅವರ ಪ್ರತ್ಯೇ ಜಿ.ಡಿ. ಗೋಪಾಲ್‌ರವರೂ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಹಲವಾರು ಕಾರುಗಳನ್ನು ಖಿರೀದಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿದವರೂ ಅವರೇ ಮ್ಯಾಸಿಯಂನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಂಡಿರುವ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಮೇಚಾರ್ ವ್ಯಾಗ್ನೆ ಮನೆಳೆದಿದ್ದು ಹೀಗೆ.

—ಎಸ್. ಪ್ರಭಾವತೀ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದೃವಿಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರಿದ ಮಾಸ್ತಿಗಲ್ಲು

ಚತುರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ವಿಜಯನಗರ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೂಡಿಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಾನಾಮದುಗು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದೃವಿಸ್ಥಾನದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವ ಮಹಾಸತೀಯ ಶಿಲ್ಪ ಅರ್ಥಾತ್ ಮಾಸ್ತಿಗಲ್ಲು. ಇದು ಗ್ರಾಮದ ಮಣಿ ಇರುವ ಬೇವಿನ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತಾನು ರಕ್ಷಣೆಯಿಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಂಡ ಹಾಯ್ಯು ದೇವಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಸತೀಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸಾರದ ಸಾಂಖ್ಯಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಅಧಿನತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಜಾತಿಯ ಹೇರೆಯನ್ನು ವೀರಿ ಗ್ರಾಮರಕ್ಷಣೆಯ ದೇವತಾವಾಗಿ ವ್ಯಾಲಾ ಸಮುದಾಯದವರಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನಾರ್ಚಿಕದ ಬಹುತೇಕ ಮಹಾಸತೀಯ ಕಲ್ಲಾಗಳು ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಭಾವಾನದಿಂದ ಪತಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಮಹಾಸತೀಯರ ನೇನಿಗಾಗಿ ನೇಟ್ಯಾಂಥವುಗಳು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಸ್ತಿಗಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಲಿವಿತ ಬರಹ ಕಂಡುಬರುವುದಲ್ಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾತ್ಮಾದ ಶಿಲ್ಪದ ಶಿಲಾ ಫಲಕವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಶಿಲಾಫಲಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂಭದ ಆಕ್ಕಿ. ಆ ಸುಂಭದ ಮಣಿದಿಂದ ಹೊರಚಾಚಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೋಳಿನ ಚಿತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯೇ ಮಹಾಸತೀ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದ ಶ್ಲೋ ಯಾರೆಂಬುದಾಗಲಿ ಅವಳ ಪತಿಯ ಹೇಸರಾಗಲಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ನಾಮ ಫೋಂಟ್‌ನೇ ಅನಗತ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಈ ರೀತಿಯ ಹೇಸರುಗಳು ಉಳ್ಳೇಖಿವಾಗಿರಿಲು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

—ಶೇಖರಯ್ಯ ಟಿ.ಎಚ್.ಎಂ., ಗದ್ದಲಗಟ್ಟಿ

